

فصلنامه علمی- تخصصی معارف علوم انسانی و علوم اسلامی

شماره دهم، پاییز ۱۴۰۱، ص ۲۶-۳۶

بررسی جایگاه انجمن اولیاء و مربیان در نظام تربیتی آموزش و پرورش

عزیز عبادی^۱

علی محمدی تهرودی^۲

علی ابو سعیدی منوچهری^۳

رضا آباد^۴

چکیده

رابطه اولیاء و مربیان تعاملی دوطرفه است. هر دو عامل موثر تربیتی باید به نقش خود عمل کنند تا تعلیم و تربیت ثمربخش شوند. روابط اولیاء و مربیان از ضروریات اولیه تربیت فرزندان است؛ هر چه قدر اولیاء و مربیان بیشتر باشد تربیت شرایط مطلوب تری خواهد داشت و برعکس هر اندازه شکاف در روابط اولیاء و مربیان ایجاد شود تربیت دانش آموزان شرایط نابهنجاری خواهد داشت. ارتباط موثر بین این دو نهاد باعث می شود دوگانگی آموزشی و تربیتی کمتر شده و دیدگاه همسویی بین آن ها در مورد تحصیل، تربیت و پیشرفت برقرار شود. در این تحقیق به بررسی جایگاه انجمن اولیاء و مربیان در نظام تربیتی آموزش و پرورش پرداخته شده است. روش تحقیق کتابخانه ای بوده و آن چه از این پژوهش بر می آید، حاکی از آن است که ارتباط موثر و مستمر بین اولیاء و مربیان و همکاری و هماهنگی این دو عامل مهم در یک برنامه واحد و منسجم می تواند ثمربخش بوده و باعث شکوفایی و پویایی آموزش و پرورش کشور باشد.

واژگان کلیدی: آموزش و پرورش، نظام تربیتی، انجمن، اولیاء، مربیان، جایگاه.

^۱ کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، مرکز پیام نور اهواز، فرهنگی (معلم)، ایمیل: Azizarvand98@gmail.com

^۲ کارشناسی ارشد تاریخ ایران اسلامی، دانشگاه باهنر کرمان، دبیر تاریخ، ایمیل: alimohammaditahrudi@gmail.com

^۳ فوق لیسانس فرهنگ و زبان های باستانی از دانشگاه آزاد جیرفت، دبیر تاریخ متوسطه دوم، ایمیل: chehretarikh@gmail.com

^۴ کارشناسی ارشد علوم قرآنی از دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم زابل، معلم و فعال فرهنگی، ایمیل: ...Reza.abar@1366gmail.com

مقدمه

انجمن اولیا و مربیان هیات منتخبی از پدران و مادران دانش آموزان و مربیان مدرسه است که با هدف تلاش و همکاری در جهت پیشبرد امور آموزش و پرورش دانش آموزان تشکیل می شود. این هیات پیشنهادها و طرحهای مفید را به مدیر و دیگر مسئولان مدرسه ارائه می کند و در اداره بهتر های نخست امور یار و یاور صمیمی مدیران محسوب می شود. مشارکت والدین در مدارس مخصوصا سال ترها و مدرسه موثر است و موجب برقراری ارتباط با اجتماع بزرگ کودکی در برقراری ارتباط متقابل بین خانواده های متفکر، آگاه و بالنده نقش بسیار شود. خانواده به دلیل نقش تربیتی و فرهنگی خود در پرورش انسان می توان ایفا کند. با گذشت پنجاه سال از تاسیس انجمن اولیا و مربیان در فرانسه و با الگوگیری از آن، موثری می انجمن خانه و مدرسه در سال ۱۳۲۶ خورشیدی در ایران به وجود آمد. بعدها در مهرماه ۱۳۴۶ انجمن خانه و مدرسه به نام «انجمن ملی اولیا و مربیان» تغییر نام پیدا کرد و امروزه عنوان «انجمن اولیا و مربیان» را به خود گرفته است. پس از پیروزی انقلاب ۱۳۵۷ و در سال ۱۳۵۸ با تصویب یک ماده واحده توسط شورای انقلاب (که در آن زمان جایگزین مجلس شورای اسلامی بود)، کارکنان انجمن ملی اولیا و مربیان مشمول قانون استخدام کشوری شدند و سازمان انجمن اولیا و مربیان به طور مستقل و به سرپرستی قائم مقام وزیر آموزش و پرورش پایه ریزی شد. اساس نامه انجمن در سال ۱۳۶۷ مورد تصویب شورای عالی آموزش و پرورش قرار گرفت. در همین راستا هفته پیوند اولیا و مربیان هر ساله در ایران از تاریخ ۲۴ تا ۳۰ مهرماه برگزار می شود که هیئتی منتخب از پدران و مادران، دانش آموزان و مربیان، با هدف همکاری در راه پیشبرد امور آموزش و پرورش دانش آموزان گرد هم می آیند. انجمن اولیا و مربیان، در هر مدرسه هیأت منتخبی است از اولیای دانش آموزان و مربیان همان مدرسه که با تفاهم و صمیمیت به منظور تقویت همکاری و مشارکت اولیای دانش آموزان به منظور کمک به ارتقای کیفیت فعالیت های آموزش و پرورش، و گسترش ارتباط خانه و مدرسه، بر پایه مقررات و ضوابط انجام وظیفه می نماید.

۱- مفهوم شناسی

معنای اصطلاحی نظام تربیتی

منظور از نظام تربیتی مجموعه ای از مفاهیم و اندیشه های سازمان یافته در باره تربیت است که از نوعی همبستگی درونی برخوردارند و به طور اساسی و پایه های بیانگر چگونگی تربیتند. این مفاهیم عبارتند از: مبانی، اهداف، اصول و روشها که به عناصر اساسی تعلیم و تربیت معروفند. (حاجی ده آبادی، ۱۳۷۷، ج ۱، ص ۴۹)

۲- ارکان تشکیل دهنده ووظایف انجمن اولیاء و مربیان

انجمن اولیا و مربیان هر مدرسه هیأت منتخبی است از اولیای دانش آموزان و مربیان همان مدرسه که با تفاهم و صمیمیت م به منظور تقویت همکاری و مشارکت اولیای دانش آموزان جهت کمک به ارتقای کیفیت فعالیت های آموزش و پرورش و گسترش ارتباط خانه و مدرسه ، برطبق مقررات و ضوابط وزارت آموزش و پرورش انجام وظیفه می نماید. بر این اساس مدیر مدرسه موظف است حداکثر تا اخرمهرماه هر سال (پایان هفته پیوند) از تمام اولیای دانش آموزان دعوت به عمل آورد و پس از تشکیل جلسه ی عمومی اولیا ، با استفاده از آگاهی های خود مخصوصاً محتوای کتاب آشنایی با انجمن اولیا و مربیان ؛ لزوم تشکیل ، فواید و وظایف انجمن آمده است برای آنان تشریح کند. تعداد اعضای اولیای منتخب برای عضویت در انجمن مدرسه بر مبنای زیر تعیین می شود : درمدارسی که عده ی دانش آموزان آن ها کم تر از ۳۰۰ نفر باشد، عده ی اولیای منتخب جمعاً هفت نفر خواهد بود که چهار نفر عضو اصلی و ۳ نفر بقیه عضو علی البدل هستند . در مدارسی که عده ی دانش آموزان آن ها بیش از ۳۰۰ نفر باشد، به ازای هر ۵۰ نفر دانش آموز اضافی یک نفر از اولیا بر تعداد اعضای اصلی افزوده می شود . ولی عده ی اعضای علی البدل هم چنان ۳ نفر خواهد بود. مدت زمان کار انجمن اولیا و مربیان هر مدرسه یک تحصیلی است و در مهرماه هر سال انتخابات باید تجدید شود . اعضای انجمن سال گذشته در صورت برخورداری از شرایط انتخاب می توانند دوباره خود را برای عضویت در انجمن نامزد کنند.

الف) ارکان تشکیل دهنده

۱) مدیر مدرسه

۲) یکی از معاونین و انتخاب مدیر

۳) نماینده ی شورای معلمان

۴) معاون پرورشی یا یکی از مربیان امور تربیتی ، و در صورت نبود مربی ، یکی از معلمان آگاه به مسائل تربیتی به انتخاب مدیر

۵) برگزیدگان اولیای دانش آموزان (وبگاه رسمی ویکیپدیا. بازبینی شده در ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۹)

ب) شرح وظایف انجمن اولیا و مربیان

- ۱- تأمین مشارکت فکری ، فرهنگی ، عاطفی و آموزشی اولیا و تقویت ، هماهنگی و همسویی تربیتی و آموزشی خانه و مدرسه
- ۲- جلب همکاری اولیای دانش آموزان جهت مشارکت و کمک و ارتقای کیفیت فعالیت های مربوط و ارائه ی پیش نهادهای لازم به مدیر مدرسه
- ۳- مشاوره و برنامه ریزی در جهت تحقق هرچه بهتر اهداف انجمن
- ۴- همکاری و مشارکت با شورای معلمان در برگزاری کلاس های فوق برنامه
- ۵- برنامه ریزی و تصمیم گیری جهت تشکیل جلسات آموزش خانواده
- ۶- همکاری و مشارکت بامدیر مدرسه در اجرای فعالیت های پرورشی ، برگزاری اردوهای دانش آموزی و بازدید از مراکز علمی ، آموزشی و فرهنگی
- ۷- تلاش و همکاری برای جلب مشارکت اولیای دانش آموزان ، صاحبان حَرف ، افراد خیر و مؤسسات خیریه در تأمین امکانات مورد نیاز و بهبود اداره ی امور مدرسه
- ۸- تهیه ی برنامه ی بهداشتی و پزشکی با مشاوره ی افراد آگاه ، و کمک به مراقبان بهداشت و نظارت بر اجرای آن در مدرسه
- ۹- همکاری م مشارکت درباره ی چگونگی قدردانی از کارکنان ، اولیای دانش آموزان و اعضای شوراهای مدرسه با رعایت ضوابط و مقررات مربوطه
- ۱۰- برنامه ریزی و تشکیل جلسات عمومی اولیای دانش آموزان
- ۱۱- نظارت بر چگونگی اخذ کمک های مردمی با رعایت قوانین و مقررات مربوطه
- ۱۲- تشکیل شورای مالی مدرسه با عضویت مدیر مدرسه ، رئیس انجمن و نماینده ی شورای معلمان در اولین جلسه ی انجمن
- ۱۳- مشارکت در اجرای برنامه های کارآموزی هنرجویان در هنرستان ها

۱۴- نظارت بر نحوی هزینه ی وجوه حاصل از کمک های مردمی ، خدمات فوق برنامه ، سرانه ی دانش آموزان و کمک های شوراها ی آموزش و پرورش از طریق شورای مالی و مطابقت موارد هزینه با برنامه های مصوب شورای مدرسه

۱۵- بررسی و اتخاذ تصمیم نسبت به سرویس رفت و برگشت

۱۶- انتخاب نماینده برای شرکت در شورای مدرسه (ماهنامه پیوند، ۱۳۹۵، شماره ۴۳۹، ص ۴)

۳- ضرورت تشکیل انجمن اولیاء و مربیان

خانه و مدرسه به عنوان نهادهای اصلی و تاثیرگذار در زمینه آموزش و پرورش به حساب می آیند. هر یک از این دو نهاد مهم و مقدس نقش خاص و ویژه ای در تربیت فرزندان برعهده دارند . حضور اولیاء در مدرسه و رابطه آنها با معلمان نیز برای دانش آموزان بیانگر تاثیر موقعیت جدید در آینده شان و اهمیت این موقعیت از دیدگاه والدین است. خانواده ای که برای تربیت و آرامش روانی فرزندشان تلاش کرده اند، حال باید با برقراری ارتباط با محیط آموزشی تشخیص دهند که آیا رفتار اولیای مدرسه و هریک از دبیران و مربیان در جهت اهداف آن خانواده و فرزندانشان است یا خیر ، ازسوی دیگر باید با گسترش ارتباط زمینه شناخت بیش تراولیای مدرسه از دانش آموزان و روحیات آنها را فراهم کند. چنانچه بپذیریم که انسان یک موجود زیستی، روانی ، اجتماعی و معنوی است ، ضروری می نماید که در ابعاد مختلف رشد و توسعه یابد تا بتواند به انسان کامل مورد نظر دین مبین اسلام نزدیک شود. آن چه که معمول است ، این است که دانش آموزان در مدرسه تعلیم و تربیت رسمی و در خانه بیشتر تعلیم و تربیت غیر رسمی را فرا می گیرند. و هر اندازه آموزش و تربیت در این دو نهاد یکسان و همسو باشد ، موجب خواهد شد یادگیری و تربیت آنان پایدارتر و مثمر ثمرتر باشد. (ابراهیمی، ۱۳۸۹، ص ۷۴) بنابر این توجه به یکی از دو مقوله خانه و آموزش و پرورش و غفلت از دیگری خسارتهای جبران ناپذیری را بر پیکره جامعه ایجاد خواهد نمود . ایجاد ارتباط بین این دو باعث خواهد شد در آینده شاهد انسانهایی متعادل ، مومن ، متعهد و رشد یافته باشیم . مهمترین نقش در پرورش و رشد فکری و روانی کودک بر عهده ی اولین نهاد تربیتی است. از سوی دیگر، تا هنگامی که اهمیت ارتباط میان خانواده و مدرسه برای اولیا روشن نشود، نمی توان آنها را در مسائل آموزشی و پرورشی دانش آموز مشارکت داد. خانه و مدرسه زمانی می توانند رسالت آموزشی و تربیتی خاص

خود را به نحو مطلوب انجام دهند که هر یک شناخت تربیتی کافی داشته باشند و نقش تربیتی خاص خود را با بصیرت ایفا کنند. انجمن اولیا و مربیان که در جهت رشد و آگاهی پدران و مادران و دست اندرکاران تعلیم و تربیت در مدارس گام بر می دارد، باید در تعلیم و تبیین نقش های تربیتی خانه و مدرسه اهتمام ورزد. (معیری، ۱۳۷۶، ص ۱۵۲)

۴- اهداف عمده انجمن اولیا و مربیان

انجمن اولیاء و مربیان مظهر همکاری خانه و مدرسه در امر تعلیم و تربیت کودکان و نوجوانان است. خانه و مدرسه دو نهاد تربیتی مهم به شمار می آیند که در صدراعوامل تأثیرگذار بر روند رشد و تکامل رفتار و منش کودکان و نوجوانان جامعه قرار دارند، و مهمترین عامل در تربیت و رشد فکری و اخلاقی، هماهنگی و همسویی نظری و عملی میان مربیان و خانواده است. هر یک از دو کانون خانه و مدرسه، به تنهایی امکان عمل موفقیت آمیز نخواهد داشت و باید به عنوان یک مرکز و یک نهاد تعلیماتی و تربیتی تلقی شوند و مجموعه سیاست و برنامه هایی که آموزش و پرورش طراحی و به اجرا درمی آورد، در این دو کانون بر اساس یک سیاست، یک بینش و یک هدف دنبال شود. اولیا به عنوان صاحبان اصلی سرمایه های با ارزش، دارای حق اظهار نظر، حق نظارت و در بعضی موارد حق دخالت در مسائل آموزش و پرورش هستند و تنها در این صورت است که فرآیند پیچیده و عمیق تربیت و تعلیم می تواند به شکل درست و شایسته ای به اجرا گذاشته شود و موجب رشد و تعالی گردد. ممکن است رفتار و شیوه های تربیتی مربیان با رفتار و روشهای تربیتی اولیا در خانواده متفاوت و یا احیاناً متضاد باشد که در این صورت تاثیرهای ویرانگری بر شخصیت کودک دارد. از این اصل مسلم تربیتی می توان ضرورت ارتباط و تبادل نظر میان اولیا با مربیان را درک کرد. (میر کمالی، ۱۳۷۹، ص ۳۲ و ۳۳) این ارتباط در سیستم آموزشی و پرورشی ما از طریق انجمن اولیا و مربیان صورت می گیرد. همفکری، تلاش، یاری و همکاری برای بهبود و پیشرفت هر چه بهتر امر آموزش و پرورش دانش آموزان از طریق:

۱- آگاه کردن اولیا به مسائل دینی، تربیتی، اخلاقی و مشاوره با آنان در هماهنگ کردن روشهای تربیتی و آموزشی در محیط خانه و مدرسه.

۲- ایجاد و تحکیم پیوندهای عاطفی، اخلاقی و انسانی بین اولیا و مربیان.

۳- بهره مندی هر چه بیشتر از امکانات اولیا برای تهیه، تدارک و تکمیل امکانات آموزشی- پرورشی و بهداشتی مدرسه.

۴- مشاوره و برنامه ریزی به منظور تحقق یافتن اهداف انجمن.

۵ - تهیه برنامه بهداشتی- پزشکی و نظارت بر اجرای آن در مدرسه.

۶- همکاری و همفکری با مدیر به منظور برگزاری جلسات ماهیانه اولیا و مربیان در جهت آموزش بهداشت، مسائل تربیتی، دینی و سواد آموزی.

۷- دعوت از اولیای علاقمند به منظور بهره مندی از خدمات و یاریهای آنان برای تهیه و تدارک و تکمیل امکانات آموزشی پرورشی مدرسه.

۸ - همکاری و همفکری با مدیر و مربیان مدرسه در مورد برنامه های اوقات فراغت دانش آموزان و انجام گردشهای علمی تفریحی. (دفتر مرکزی انجمن اولیا و مربیان، ۱۳۹۵، ص ۳۹)

۵- آثار تربیتی و آموزشی ارتباط خانه و مدرسه

۵-۱- آثار تربیتی

مدرسه می تواند با دریافت اطلاعات والدین در مورد فرزندانشان با وضعیت روحی و جسمی آنان آشنا شود و برنامه و روش مناسب را برای جهت دهی آنها به سمت درس و بروز رفتارهای مطلوب اتخاذ کند. در سایه تداوم ارتباط والدین و مربیان است که رفتارهای نابهنجار و شرایط نامطلوب آموزشی دانش آموزان بهبود خواهد یافت و محیط آموزشی محیطی امن و همراه با همدلی و همکاری خواهد بود. یاری گرفتن اولیاء از مدرسه نیز موجب شناخت بیشتر آنها از توان علمی و وضعیت تربیتی فرزندانشان می گردد با برقراری ارتباط آگاهانه با مدرسه می توانند اقدامات لازم را جهت رشد و کمال فرزندانشان انجام دهند و با مدرسه هماهنگ تر عمل نمایند و این ضرورتی است که نباید از آن غفلت کرد و گرنه زمان، طعم تلخ پشیمانی را به همه ما خواهد چشاند.

۱- ایجاد و تقویت روحیه تعامل در دانش آموز با حضور والدین

۲- فراهم شدن زمینه شناخت بیشتر از جنبه های شخصیتی و اجتماعی دانش آموز برای مدرسه

- ۳- بررسی میزان فعالیت هاومشارکت دانش آموزدرمدرسه توسط والدین
- ۴- نظارت بروضعیت تحصیلی،بهبودبخشیدن آن وجلوگیری از بروز شرایط کاهش عملکردوپیشرفت تحصیلی
- ۵- شناخت والدین از تعاملات اجتماعی فرزندانشان
- ۶- جلوگیری از بروز انحرافات اخلاقی واجتماعی
- ۷- ایجادزمینه سلامت روانی دانش آموز وتعاملات اجتماعی صحیح تر او
- ۸- ایجاد زمینه پیشرفت تحصیلی وبهبود عملکرد دانش آموز
- ۹- اصلاح روشهای تربیتی خانواده برای بهبود وضعیت روانی تحصیلی او
- ۱۰- کاهش مشکلات فراروی والدین در ارتباط با خانواده وفرزندانشان
- ۱۱- کمک به تصحیح ذهنیت های منفی وتخریبی دانش آموزنسبت به بزرگسالان وجامعه
- ۱۲- شناخت بهتر و بیشتر مدرسه از دانش آموزو وضعیت خانوادگی او
- ۱۳- تقویت خودباوری واعتماد به نفس ضعیف این دانش آموزان
- ۱۴- حفظ و همسویی روشهای تربیتی خانه و مدرسه وجلوگیری از تضاد ودوگانگی رفتاری در دانش آموزان(تاجیک اسماعیلی، ۱۳۸۳، ص۴۵و۴۷)

۵-۲- آثار آموزشی

نقش و جایگاه مدرسه بهعنوان مهمترین شاخص جهت آموزش و پرورش و موفقیت دانش آموزان انکار ناپذیر و حیاتی است. اما نمی توان جایگاه والدین و ضرورت مشارکت آنها در آموزش و پرورش و موفقیت کودکان را نیز نادیده گرفت؛ نقشی حیاتی و تأثیرگذار که بی شک بدون مشارکت والدین

بخشی از اهداف آموزشی و پرورشی ناکام مانده و کودکان نیمی از آموزش‌های لازم را دریافت نمی‌کنند. (صافی، ۱۳۹۴، ص ۱۸۵)

ارتباط مستمر اولیاء دانش‌آموزان با اولیاء مدرسه اثرات مثبتی به دنبال دارد از جمله:

الف- افزایش موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان با کسب نمرات بالا، موفقیت در آزمون‌های مختلف به ویژه آزمون‌های سنجش هوش و استعداد تحصیلی و در نهایت رشد و بالندگی شخصیتی دانش‌آموز.

ب- علاقه به درس و مدرسه و توجه دقیق به مسائل آموزشی- تربیتی از سوی دانش‌آموز.

ج- افزایش چشمگیر انگیزه دانش‌آموز برای فراگیری مباحث درسی و به دنبال آن کاهش خطر ترک تحصیل دانش‌آموز.

د- کاهش چشمگیر امکان روی آوردن دانش‌آموز به مواد مخدر، سیگار، قرص‌های روان گردان و ... در سن بلوغ و پس از آن.

ه- تعادل رفتار کودک و جلوگیری از بروز رفتارهای نابهنجار به ویژه بیش‌فعالی در کودکان. و- ایجاد بهره‌وری بیشتر آموزشی با شرایطی امکان‌پذیر می‌شود که عبارتند از:

۱- تحصیلات بالای والدین موفقیت کودک را تادو برابر افزایش می‌دهد: که اگر تحصیلات بالای والدین با ارتقاء سطح اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی همراه شود (که معمولاً نیز این‌طور هست) احتمال موفقیت کودک تاده برابر افزایش می‌یابد.

۲- به هر میزان والدین روی مسئله آموزش و پرورش فرزندشان حساسیت بیشتری داشته باشند(البته حساسیت به جا و منطقی) به همان میزان فرزند موفق‌تری خواهند داشت.

۳- ارتباط والدین با اولیاء مدرسه باید ارتباط مستمر و دوستانه باشد. این ارتباط باید در همه سطوح شامل تصمیم‌گیری در مسائل آموزشی- پرورشی، مشارکت‌های اقتصادی، فرهنگی و... جلوه‌گر شود. به عبارتی ارتباط اولیاء با مدرسه باید در حدی باشد که کودک واقعاً مدرسه را خانه دوم خود دانسته و در مدرسه احساس اطمینان و آرامش کند.

۴- توقع و انتظار والدین باید به طور صحیح، کامل و واضح با کودک در میان گذاشته شود تا کودک بر همان اساس پیش برود.

۵- والدین دانش آموزان موفق همواره برنامه ریزی دقیقی دارند، برنامه ای که روی اجرای آن نیز تأکید دارند. اما والدین کودکان ناموفق یا برنامه ریزی صحیحی ندارند و یا این که اصراری بر اجرای برنامه ها نداشته و خود نیز دچار سهل انگاری هستند. بنابراین برای موفقیت تحصیلی دانش آموزان باید اولاً با برنامه ریزی صحیح، هدف ها را مشخص کرد و ثانیاً روی اجرای دقیق و کامل برنامه ها تأکید کرد. (بیابانگرد، ۱۳۸۶، ص ۷۶ و ۷۹)

نتیجه گیری

خانه و مدرسه به عنوان دو نهاد اصلی تعلیم و تربیت در هر جامعه ای محسوب می شوند. وضعیت موجود هر جامعه ای نتیجه یادگیری دیروز افراد در خانه و مدرسه است و وضعیت فردای هر جامعه در نتیجه سرمایه گذاری هایی است که امروز روی دانایی افراد در خانه، مدرسه و جامعه انجام می گیرد. یکی از کارکردهای اصلی خانواده تعلیم و تربیت فرزندان است. والدین به عنوان نخستین آموزشگران، اساسی ترین فعالیتهای نظیر راه رفتن، سخن گفتن، یادگیری لغات، ابزارهای اندیشیدن، روابط با اشیاء و اشخاص را در خانه به کودکان می آموزند. خانواده سالم، فرزند سالمی را روانه مدرسه می کند و مدرسه سالم با دانا سازی و معرفت بخشی به دانش آموزان آنها را توانا تر کرده و انسانهای کار آمدی را به جامعه تحویل دهد. از طرفی در جامعه امروز، مدرسه عملکرد تربیت کودکان را در چارچوب هدفها و برنامه های مشخص تربیت عمومی عهده دار می باشد. آموزش و پرورش عمومی به نیازهای تربیتی هر گروه در قالب هدفهای کلی تربیت و رشد، کم و بیش پاسخ می دهد، اما طبیعت هر فرد دارای ویژگیهایی است که در قالب برنامه های عمومی نمی گنجد و به چاره جویی و اعمال روشهای خاص نیاز دارد. خانواده نیز در عملکرد تحصیلی فرزندان نقش ثانویه ای را بازی می کند و واضح است که مدرسه مسئول یادگیری بچه هاست. ارتباط موثر بین خانه و مدرسه باعث می شود دوگانگی آموزشی و تربیتی کمتر شده و دیدگاه همسوئی بین آن دو در مورد تحصیل، تربیت و پیشرفت برقرار شود، هزینه و وقت کمتری صرف اصلاح تعارضات و مشکلات آموزشی و پرورشی شود. در مجموع هر یک از ما از ارتباط موثر بین خانه و مدرسه سودها و منفعت های فراوانی خواهیم برد و این امر موجب می شود که استانداردهای اجتماعی و اقتصادی برای همگان

افزایش پیدا کند. در نتیجه چنین شرایطی است که هر فرد قادر است بهتر به اهداف مورد نظر زندگی خود دست یابد و به تعالی برسد. با توجه به موارد ذکر شده این مقاله به بررسی راهکارهای پیوند روابط، خانه، مدرسه به منظور تحکیم آثار تربیتی مدرسه بر فرزندان می پردازد.

منابع

- ۱- بیابانگرد، اسماعیل (۱۳۸۶) راهنمای والدین و معلمان در تربیت و آموزش کودکان، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی
- ۲- تاجیک اسماعیلی، عزیزالله (۱۳۸۳) نگاهی به نقش های تربیتی خانه و مدرسه، تهران: انتشارات انجمن اولیا و مربیان
- ۳- حاجی ده آبادی، محمدعلی، (۱۳۷۷) درآمدی بر نظام تربیتی اسلام، قم: دفتر تحقیقات و تدوین متون درسی مرکز جهانی علوم اسلامی،
- ۴- دمین فیتز جرالده، (۱۳۸۹) مشارکت والدین در سال های نخستین تحصیل فرزند، مترجم: دکتر صغری ابراهیمی قوام، انتشارات: تهران، انجمن اولیا و مربیان.
- ۵- صافی، احمد، (۱۳۹۴) آموزش و پرورش ابتدایی، راهنمایی، دبیرستان، انتشارات: تهران سازمان مطالعه و تدوین.
- ۶- میرکمالی، سید محمد (۱۳۷۹) روابط انسانی در آموزشگاه، تهران: نشر یسطرون
- ۷- معیری، محمد طاهر، (۱۳۷۶) مسائل آموزش و پرورش، انتشارات: تهران، امیرکبیر.
- ۸- دفتر راهنمای فعالیت های انجمن اولیا و مربیان مدارس خارج و داخل کشور (۱۳۹۵) نویسنده: دفتر مرکزی انجمن اولیا و مربیان- انتشارات: تهران، انجمن اولیا و مربیان، ص ۳۹
- ۹- مجله پیوند ماهنامه آموزشی- تربیتی برای اولیا و مربیان (۱۳۹۵)، شماره ۴۳۹، ص ۴
- ۱۰- وب گاه رسمی ویکیپدیا. بازبینی شده در ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۹.